

ובחרת בחיים

גליון שבועי במשנת מרן
האור החיים הק' זיע"א

בס"ד, גליון קפ"ו, פרשת מקץ תשפ"ג

שלחן שבת עם האור החיים

ב' מיני חלומות חלום רגיל וחלום שגם בשעת החלום יודע שזה חלום

כבלבול הדעת והשכל על ידי רוחות המעורבבות במוחו, מה שאין כן בחלום שגם בשעת החלום הוא מרגיש שהוא חולם, כלומר שגם בשעת החלום הוא בדעה צלולה להבין שלא יתכן שדבר כזה קורה במציאות, הרי זה ודאי שמן השמים הכניסו בו דעות ורעיונות הללו כדי לרמז לו על דברים נסתרים.

הפרות נוצרו מהיאור

בשני החלומות שחלם פרעה חזר הענין של שבע שמנים בריאים וטובים שבלעו שבע שדופים ודקים, אך בחלום הראשון נוסף ענין היאור, ויש לדקדק בלשון הפסוק שנאמר 'והנה מן היאור עולות שבע פרות', ולכאורה ראוי יותר לכתוב 'והנה שבע פרות עולות מן היאור' לפי שתחילה יש לכתוב מה עלה ורק לאחר מכן לספר מהיכן עלה. אלא הביאור הוא, שחלם שהפרות התהוו ונוצרו מן היאור, ולא רק שעברו ביאור ולאחר מכן עלו משם, אלא מן היאור עצמו נבראו ועלו שבע הפרות, וענין זה שהפרות נוצרו מהיאור הבין פרעה גם בשעת חלומו שלא יתכן במציאות כלל, ומזה הבין שהוא חולם חלום, ומזה למד שיש כאן כוונה לרמז לו ענין עתידי.

השבע והרעב תלוי ביאור

ובפתרון יוסף לחלום נפתר גם ענין שבע הפרות שנוצרו מן היאור עצמו, לפי ששבע שנות השובע והיאור היו תלויות ביאור, שכשהיאור עלה והשקה את כל מצרים היה שבע רב, וכשהיאור ירד היו שנות רעב.

ופרעה חולם - גם בשעת החלום ידע שחולם

לפי זה יתיישב היטב דקדוק לשון הפסוקים בשני החלומות, שבתחילה נאמר 'ופרעה חולם' ללמד שלא היה זה חלום רגיל, אלא גם בשעה שפרעה חולם הוא הבין שהוא חולם, זהו ופרעה חולם, שגם בשעת החלום ידע פרעה שהוא חולם. מה שאין כן בחלום השני שלא נזכר ענין היאור היה חלום רגיל, לכך נאמר שם 'ויחלום פרעה' ובסופו נאמר 'וייקץ פרעה וְהָנָה חֲלוֹמָיו', כלומר, שרק לאחר שהקיץ משנתו ראה והרגיש שחלם חלום, אבל בשעה שחלם לא ידע שזה חלום.

אור החיים (בראשית מא, א; ב; ז)

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים וּפְרָעָה חָלֵם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל הַיָּאָר (מא, א).

פרעה חולם שני חלומות, אחד על שבע פרות שמנות העולות מן היאור ולאחריהן עולות שבע פרות דקות, והפרות הדקות אוכלות את השמנות ולא ניכר עליהן כלום, והחלום השני הוא על צמיחת שבע שיבולים בריאות ולאחריהן צומחות שבע שיבולים שדופות, והשיבולים השדופות בלעו את הבריאות ולא היה ניכר עליהם דבר.

'ופרעה חולם' ויחלום פרעה'

ויש לשים לב לשינויי לשונות בין האמור בשתי החלומות. א. שבתחילה נאמר 'ופרעה חולם' שלשון זה מתאים כשאוחזים באמצע הענין, אבל בתחילת ענין היה צריך להיות כתוב 'ויחלום פרעה', וכפי שכתוב בחלום השני 'וישן ויחלום שנית'.

'ויקץ פרעה והנה חולם'

ב. בסוף החלום הראשון נאמר רק 'ויקץ פרעה', ובסוף החלום השני נאמר 'ויקץ פרעה והנה חולם' ויש להבין השינוי ביניהם.

ב' מיני חלומות

ונראה לבאר, שיש שני מיני חלומות, יש חלום שהאדם החולם רואה בחלומו דברים מוזרים ובשעת החלום הוא סבור שהם מתרחשים במציאות, ורק לאחר שהוא מתעורר הוא מרגיש שחלם חלום, ויש חלום שגם בשעה שהאדם חולם הוא מרגיש שאין זה דברים שיכולים להתרחש במציאות וגם בשעת החלום הוא מבין שזה רק חלום.

חלום בלבול הדעת וחלום גילוי עתידות

והחילוק בין שני סוגי החלומות הוא, שבעוד ובחלום רגיל שכשהוא חולם אינו מרגיש שהו אחולם אלא חושב שהדברים קורים במציאות, אין הכרח שיש כאן כוונה להודיע לו מן השמים ענינים נסתרים, אלא הרי זה

אור הישועות

ישועות, סיפורים ועובדות נפלאים
בזכות רבינו

הסגולה שהצילה את העין

הזו. בעזרת ה' אתחיל לקבוע זמן קצוב דבר יום ביומו ללימוד והגות בספר האור החיים הקדוש על התורה ככל אשר יד שכלי תגיע.

באותו יום בשוכבו על מיטת האשפוז בבית הרפואה, ביקש האברך מבני ביתו שיביאו לו את הספר הקדוש במהדרה מאירת עיניים. המה ראו כן תמהו: 'כיצד יכול הנך ללמוד כעת במצב כזה? ובכלל האם הרופא מרשה לך לאמץ את עיניך ולהביט באותיות הקטנות, שמא הדבר מהווה סכנה עבורך?'

אולם, הוא לא שת ליבו לכל זאת. אדרבה, תחושתו היתה כי דווקא מכאן תצמח לו הישועה. הוא התעקש שיביאו לו את הספר והחל להקפיד על לימוד קבוע בכל יום, תחילה ניסה ללמוד בעצמו ככל שהצליח לראות. לאחר מכן ביקש מהסובבים שיסייעו לו בעבודת הקודש. הם היו מקריאים לפניו כמה פסוקים ומסבירים לו, והוא שותה בצמא כל תיבה ותיבה מהמילים הקדושות שנכתבו באש קודש וברוח הקודש על ידי משיח ה' שמו חיים.

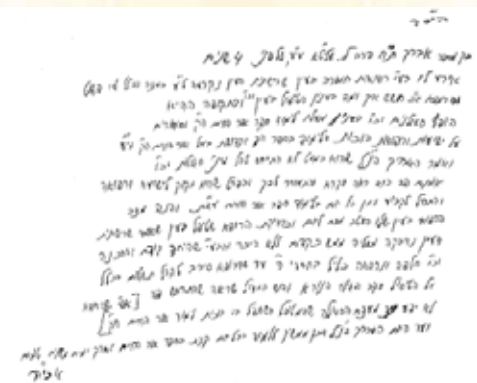
והנה התרחש הפלא. לאחר כמה ימים החלה לפתע מגמת הטבה איטית במצב עינו. הרופאים המופתעים לא ידעו כלל כיצד להסביר את תופעת הפלא בניגוד לכל התחזיות הקודרות והנכונות מאוד שלהם.

כך המשיך הפלא להתרחש ולהתחזק, כאשר במקביל האברך מתחזק בסגולתו היקרה. לומד בהקפדה מדי יום ללא לאות בספר הקדוש ומצב עינו הולך ומשתפר מיום ליום.

באחד הימים, בעת שהרופא טיפל בעינו כדרכו בכל יום במעקב קרוב אחר מצב העין, נפלטה ממנו קריאת התפעלות. הוא קרא בקול: כזאת לא ראיתי בחיי. רשתית העין נדבקה מאליה ממש כמקודם, ולא ניתן כבר לראות שום קרע או פגם בעין --- הסכנה חלפה לגמרי והעין נרפאה כליל בחסדי ה'.

בסופו של תהליך, טרם השתחרר לגמרי מבית הרפואה, ביקשו בני המשפחה לשלם את שכר הרופא המסור, אך הרופא, שראה את יד ה' בהתרחשות הנס הנפלא, סירב לקבל כל תשלום עבור הטיפול. "על נס כזה אינני מסוגל לקחת כסף..." הסביר בפשטות. יצוין כי הרופא לא ידע כלל על הסגולה שהמטופל השתדל בה בלימוד אור החיים הקדוש. הוא בעצמו חש שיש כאן כוח עליון המנווט את דרכי הטיפול והרפואה השלימה.

האברך חותם את מכתבו המרגש: "מחובתי להוסיף כי גם כיום לאחר ארבע שנים מאז שנרפאה העין, הנני משתדל ללמוד בכל יום לכל הפחות כמה דקות 'אור החיים הקדוש', ובעזרת ה' אעשה כן תמיד לאורך ימים ושנים טובות".

לפנינו מכתב שהגיע למערכת 'ובחרת בחיים' ובו סיפור נפלא המלמד אותנו את גודל יקרת הלימוד בספר אור החיים הקדוש בכל יום ויום.

וכך מספר אברך תלמיד חכם, הרב ל. שליט"א, בעל המעשה בעצמו:

המקרה אירע לפני ארבע שנים. ביום בהיר אחד הוא מתעורר בתחושות כאב צורב באחת מעיניו. בהמשך היום אף הרגיש כי ראייתו הולכת ונחלשת לא עלינו. הוא נבהל מאוד ומיהר לחדר מיון, שם גילו אצלו הרופאים מיד בעיה רפואית

חמורה מאוד. רשתית העין נקרעה רח"ל והמצב אינו פשוט בכלל בלשון המעטה.

עסקני רפואה בכירים שנכנסו לעובי הקורה מיהרו להבהיל אל מיטת החולה פרופסור מקצועי מהשורה הראשונה בארץ. בינתיים נערכו תפילות רפואתו בקרב בני המשפחה המודאגים, ורף הדאגה רק עלה וטיפס לאחר שתוצאות אבחונו של הפרופסור הבכיר לא הניבו כלל בשורות טובות. במבט חמור סבר הוא יצא אל בני המשפחה הקרובים ששהו בבית הרפואה וכמעט לא היה צריך להוסיף מילה. פניו הנפולות סיפרו הכל. לדבריו המצב כמעט בלתי הפיך. האברך עומד להתעוור בעין זו רח"ל.

באורח פלא, תקופה קצרה קודם לאותו מקרה, עיין הרב ל. בקונטרס בו הופיעו מקורות רבים וציטוטים בענין סגוליות הכבירה של הלימוד בספר אור החיים הק' בכלל וחשיבות הלימוד בכל יום ויום בפרט. הוא ראה שם כמה וכמה סיפורים אודות ישועות ורפואות, מפי רבים וטובים שנושעו בזכות הלימוד בספר הקדוש, ובזכות קדושת בעל האור החיים הקדוש זי"ע.

כיום, במבט לאחור, מתוודה האברך ומספר כי הוא עצמו מעודו לא היה מאותם אלו הנדלקים ונוהים אחר כל סגולה הנקלעת לפתחם. מטבעו כמעט לא היה מתייחס ואף לא 'מאמין' גדול בדרך כלל בסגולות שונות; ולא דווקא סגוליות שאינן מקוריות ומקובלות, אלא אף סגולות אשר ממקור טהור יהלכון לא היו מתקבלות אצלו ברמה מעשית.

אולם, כאן למרבה הפלא, לאחר שמצא עצמו מוטל בבית הרפואה במצב רפואי קשה כאשר אור יום חשך עליו רח"ל, נזכר לפתע מיודעונו במה שראה לפני זמן על גודל הסגולה של לימוד בספר אור החיים הקדוש, וברגע שנוצר בכך, אפפה אותו התעוררות גדולה. בפרט לאור העובדה שלא ראה כעת כל מוצא אחר לצאת מהסבך הרפואי, וחש עצמו זקוק מאוד לישועה ולרפואה. ברגע זה גמלה בליבו ההחלטה. הפעם אני מקבל על עצמי את הסגולה

באור ההלכה

נידון הלכתי מרתק במשנת רבינו האור החיים

בענין חידושו של האור החיים הק' דבכל יום נתחנך מחדש המנורה בביהמ"ק

וא"כ כל שכן כשנתן את השמן לתוך כלי של חול ואח"כ קידש את הכלי בקדושת כלי שרת בעוד השמן נתון בו, ודאי שהשמן לא יתקדש לעולם, דנתינת השמן בעי כהן וכדקיי"ל, עיין רמב"ם (פ"ט) מביאת מקדש ה"ז, והרי בשעת הנתינה לא נתקדש ושוב אינו מתקדש לעולם. - והנה במנחות (מט.) מבואר במתני' דאין מחנכין את המנורה אלא בשבעה נרותיה בין הערביים, וביאר הרמב"ם (בפ"ג מתמידין ומוספין הי"א), דהכונה היא, דאין מחנכין את המנורה אלא "בהדלקת" ז' נרותיה עיי"ש, ומשמע דבהטבתה לא הוי חינוך. נמצא לפי"ז, אם יתנו שמן של חול בתוך מנורה חדשה, שוב לא יתקדש השמן לעולם, דכיון דבשעת נתינתה דהיינו בשעת הטבתה, היתה עדיין המנורה כלי של חולין [דהא המנורה אינה מתחנכת אלא בשעת ההדלקה וכד' הרמב"ם הנ"ל], ע"כ אף כשתתחנך אח"כ בשעת ההדלקה, ויחול עליה קדושת כ"ש. מ"מ אין השמן מתקדש על ידה, כיון דבשעת הנתינה ה' עדיין חולין.

והנה בסה"ק אור החיים (פ' בהעלותך ח' ב') כתב לחדש, דבין למאן דאמר במנחות (פח:) דמנורה של חוליות הוי ובין למ"ד דקביעי הוי, הוצרכו בכל יום חינוך חדש למנורה. כיון דבכל יום פרקו את המנורה לשם הטבה, או שעכ"פ כפפו את הנרות למטה כדי לדשן את המנורה וכפי' רש"י מנחות שם, וע"כ כשתיקנוהו שוב, הו"ל כעושה כלי מחדש, עיי"ש בארוכה.

ד) ואחרי ההקדמות האלו, מיושבת קושיית אדמו"ר הגה"ק מבעלזא זי"ע, שהקשה דבמה נתקדש השמן שנוצר במנורה ע"י נס, דהרי באמת י"ל דהמנורה גופא שהיתה כ"ש מקדשת את השמן, אלא המשך בעמ' הבא

בשו"ת חבצלת השרון (חלק או"ח סי' מ"ה) הביא להקשות בשם מרן אדמו"ר הגה"ק מוהרי"ד מבעלזא זי"ע שתמה על מה שתירץ הב"י (או"ח סי' עת"ר) על קושי' הראשונים, דלמה תיקנו חז"ל ח' ימי חנוכה כיון דביום ראשון לא ה' נס, דהרי ה' בפך כדי להדליק יום א', ות' הב"י בחדא תירוץ, דביום ראשון בבוקר מצאו המנורה מלאה, אף שדלקה כל הלילה, וא"כ אף ביום הראשון הוכר הנס עיי"ש.

והקשה מרן הגה"ק זצוק"ל, דלפי מה דמבואר במנחות (פח.) דהשמן ה' צריך קידוש קודם נתינתו במנורה, א"כ השמן שנוצר בתוך המנורה ע"י נס במה נתקדש, עכ"ק. [ובשלמא בלילה ראשונה ה' להם השמן שבפך שכבר נתקדש בכ"ש מקודם, וכמו שכתבנו לעיל במאמר הקודם].

הגה"צ רבי נתן גשטטר בספרו להורות נתן ישב דבריו עפ"י דברי האור החיים הק' וכדלהלן:

ולענ"ד ליישב - דהנה במנחות (ק.) אמרינו, כיון דסדרו (את הלחם הפנים) שלא כמצותו (בעודו מחוסר זמן. רש"י), נעשה כמי שסדרו קוף (ואין מקדשו אפי' בזמנו. רש"י) עיי"ש, ובתוס' שם ד"ה כמי וכו'. מבואר, דבכל מקום דבעינן שיתנו בכלי שרת ע"י כהן ובגדי כהונה, צריך שיתן בתוך הכלי שרת בשעה שהוא זמנו לקדשו, אבל כשנתנוהו קודם זמנו, בזה אף אם הגיע זמנו ועדיין הכ"ש מלא, אעפ"כ אין הכ"ש מקדשו לעולם עיי"ש. ומשמע מזה דבכל מקום דבעינן נתינה בכ"ש ע"י כהן ובגדי כהונה, אין הקדושה חלה ע"י מה שמונח בתוך הכ"ש, אלא ע"י עצם הנתינה לתוכה, וע"כ כשהנתינה היתה קודם זמנו שוב אינו מקדשו לעולם, כיון דבשעת הנתינה לא נתקדש.

חידה שבועית:

מה מבאר רבינו מנין ידע פרעה בשעת החלום של שבע הפרות שאין זה אמיתי ורק חלום?

פתרונות יש לשלוח עד יום רביעי הקרוב לכתובת מייל: p0774702681@gmail.com או לפקס: 077-4702681

על מנת להשתתף בהגרלה: 1. יש לציין כתובת מדויקת וטלפון. 2. לציין בראש הדף עבור חידון אור החיים והפרשה. 3. התשובה צריכה להיות מתוך דברי האור החיים הק' המובאים במאמר שבירש הגליון.

בין שולחי התשובות תערוך הגרלה על הספר 'פניני אור החיים'.

ליקוט פניני חיים מתורתו של בעל האור החיים זצ"ל, ערוכים וסדורים לפי נושאים ועניינים, וכן פרקים מתולדותיו.

דבקים בתורת ה'אור החיים'

"חיים פולחם היום"

ליקוט נפלא מתורתו של רבינו האור החיים זי"ע חידושים והנהגות להלכה קטעים מותאמים לענייניו של יום על פי סדר השנה דברי הדרכה ומוסר מעשיות מחיי והלימות רבינו אור החיים מצוות כוהנתר"ג במשנת רבינו מדור שבחי חיים

מוקד הזמנות 1800-22-55-66

להשיג בתניות הספרים המובחרות

שבחי חיים

שבחים שנאמרו ע"י צדיקי הדורות על רבינו אור החיים
ובמעלת לימוד מתוך ספר האור החיים הק'

תורתו כפי שננס נצב על גבי ענק.

(אור התורה להרה"ק רבי שלום תאומים זי"ע)

נחשב מזונו של אדם, וחובה לקנותו

מזונו של האדם, מקור חיותו ולחמו של האברך הוא הלימוד בספר "אור החיים" הקדוש, כך היה שגור על לשונו של הרה"ק רבי שמעון נתן נטע מלעלו"ב זי"ע. לא רק זאת, היה מוסיף הרבי ואומר בשם צדיקים, מי שאין ידו משגת, צריך להקדים ולרכוש חומש עם אור החיים מאשר להקדים ולקנות טלית ותפלין, ומדוע? משום שטלית ותפלין יכול הוא לשאול מחברו, ואלו חומשים עם 'אור החיים' אינם מצויים אצל כל אחד.

(סידור תפלה לדוד - לעלו"ב)

מאיר את הנשמה

הרה"ק רבי אברהם מסלונים ז"ל היה רגיל לומר, כי שני ספרים מסגלים ביותר להאיר אור רוחני על האדם, ואלו הן: ספר הזהר הקדוש וספר 'אור החיים' הקדוש, כי הם מאירים את נשמת האדם ואת עיניו.

(באר אברהם, עמוד שלה)

שומר מכל רע ומיטיב עם לומדיו וסגולה

נפלאה לבנים

רגיל היה הרה"ק רבי פנחס מקוריץ זי"ע לומר כי אורו של ספר 'אור החיים' הגו כה נשגב עד כי הוא שומר ומגן על הבית בו הוא שוכן, ומאיר וזורח על כל העיר בה הוא נמצא. והוסיף עוד כי הלימוד בספר הזה מסגל לנשמה [כמו ספר הזהר הק'], לפי שנשמתו של רבנו חיים בן עטר זי"ע היתה נשמת משיח בדורו, כמו שמצינו אצל רשב"י בדורו.

וכן גם היה מעשה שעבר על יד בית אחד, ואמר כי הוא מרגיש בבית זה אור גדול, וכאשר נכנס לתוכו מצא בפנה אחת את הספר 'אור החיים' על התורה. אחרי שלמד בו אמר: 'אני מכיר במחבר זי"ע שלא היו לו בנים, ואת כל כח הפורה שלו הוא הניח בספרו זה'.

(עדן ציון, מב; סיפורים מקוריים, שפתי צדיקים ח)

סגולה לרפואה ולהצלחה

ומסופר גם שכאשר חלה בנו של הרה"ק רבי פנחס מקוריץ זי"ע, ציווה עליו שילמד בכל יום דף מהספר 'אור החיים', שתהא זו סגולה להחלמתו. ועל בן אחר [הרה"ק ר"מ שפירא ז"ל], שהיה בעל בית דפוס גדול בסלאוויטא, ציווה שידפיס את הספר 'אור החיים' מדי שנה, כי זו סגולה לשמירה מכל רע. אך פעם אחת ארע שחדל ממנה זה, ובאותה שנה קרה לו אסון ושונאיו העלילו עליו עלילות אצל השלטונות, עד שנאלץ לסגר את בית הדפוס.

(מגדל עז, עמ' רסח)

תורתו מאירה בכל העולמות

תורתו של בעל ה"אור החיים" זורחת כשמש בצהרים ומאירה בכל העולמות, שכן רבנו ה"אור החיים" זכה והגיע להשגת עמק האמת שבאור תורתנו הקדושה. אנו נצבים מול יפעת גדלות

המשך מעמ' קודם

דכתבנו ליישב דזה אי אפשר, הואיל דהמנורה היתה צריכה חינוך חדש בכל יום, וע"כ כיון דבשעת הנתינה לא לתוך המנורה לא היתה עדיין כ"ש, שוב אינו מקדשו לעולם - וזה תינח בכל ימות השנה, דבעי דישון המנורה בכל יום, וא"כ ע"כ שהוצרכו לפרקו או לכופפו וכסוגי' דמנחות (פח): הנז"ל, וע"כ פקע מינה כל יום דין כלי שרת, והוצרכו לחנכו ע"י ההדלקה האוה"ח הנ"ל, משא"כ בזמן החשמונאים, דלא ה' הטבה ודישון השמן כיון דהשמן נמצא בכל יום בתוך המנורה, וכתירוץ הב"י הנ"ל, [וכבר הביאו כן בשם הראג"ח ז"ל דבימי החשמונאים לא כבה המנורה כל ח' ימים וע"כ לא היתה שום הטבה]. וא"כ משעה שנתחנכה המנורה ע"י הדלקתה בלילה הראשון, נשארה בקדושתה כל שמונת הימים, כיון דלא פרקוהו בשביל ההטבה, ושוב כשנוצר השמן בתוך המנורה בכל בוקר שפיר נתקדש בקדושת כלי שרת ע"י המנורה עצמה, שהרי כשבא לתוכה ע"י נס הרי בא לתוך כ"ש. ושפיר נתקדש מיד, עכ"ד הנפלאים.

הזוכה בספר "פניני אור החיים"

פרשת ניצבים:
משה יוסף לוי
מבני ברק.

לימוד ושינון בתורתו של האור החיים הק'

על מנת לעודד את הלימוד וההכנה בפירוש הקדוש ויצאין מכון 'אור באור החיים' במיזם שבועי של מבחן שבועי נושא פרסים שיערך בעזרת ה' מידי מוצ"ש בשעה 22:00 בקו טלפון ייחודי מבית פון קליק.

או איך משתתפים:
מחייגים במוצ"ש לקו הטלפון: 09-3750181
מקיימים את קוד החידון: 12972 ומצטרפים לחידון.

המשתתף שיגלה את הבקיאות המרשימה ביותר יקבל ב"ה שי מיוחד.

שימו לב
למסמך החדש

הלומד בו נעשה בְּרִיָּה חדשה

אברך צעיר לימים הייתי, ספר הרה"ק רבי אברהם דוד מבוטשאטש זי"ע, זכורני שהתחלתי ללמד את תורתו של ה"אור החיים" והרגשתי שהנני נהפך ונעשה לבריה חדשה, שכן קדושה עילאית אופפת את הספר הקדוש הזה.

(אמרות צדיקים - צאנז)

חייגו:
073-2951871

להאזנה לשיעורי הגאון
רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א

מחברים לחיים

תורמים סטים ורואים ישועה

לפרטים: 02-8043333